

Στις 10.10.2020 δημοσιεύτηκε στην έντυπη έκδοση της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» το ακόλουθο άρθρο με τίτλο «Τελειώσαμε με το ναζισμό;» του Γενικού Γραμματέα του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος, Βίκτωρα Ισαάκ Ελιέζερ, σχετικά με την απόφαση της Ελληνικής Δικαιοσύνης στη δίκη της Χ.Α.

Δυστυχώς, σχεδόν 80 χρόνια μετά την πτώση του Γ' Ράιχ, με τις μνήμες της θηριωδίας ακόμα νωπές, αντικρύζουμε στην Ελλάδα και στην Ευρώπη τα ίδια χυδαία συνθήματα που προτρέπουν στον εκτοπισμό των Εβραίων, γραμμένα όπως τότε, στους τοίχους των συναγωγών και των νεκροταφείων, που οδήγησαν στηντραγική «Νύκτα των Κρυστάλλων» και στη φρίκη των στρατοπέδων συγκέντρωσης και μαζικής εξόντωσης 6.000.000 Εβραίων και εκατοντάδων χιλιάδων «διαφορετικών» ανθρώπων.

Είμαστε μάρτυρες μιας ρητορικής μίσους που εύκολα μεταλλάσσεται σε άσκηση βίας και δολοφονικές επιθέσεις. Θύματα αυτής της ρητορικής μίσους και της βίας δεν είναι μόνο οι Εβραίοι. **Ξεκινάνε εναντίον των Εβραίων αλλά δεν σταματάνε στους Εβραίους.** Το είδαμε στην Αθήνα, το 2013 με τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, το είδαμε στο Παρίσι, στις Βρυξέλλες, στο Βερολίνο, και αλλού. Εβραίοι και μη Εβραίοι, θύματα μιας ξέφρενης μισαλλοδοξίας.

Η δημοκρατία, όπως διαμορφώθηκε στην Ευρώπη μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ανέχεται κάθε ιδεολογία και κάθε συλλογική κίνηση, ακόμη και εκείνες που επιδιώκουν την κατάλυσή της. Όμως ποια είναι τα όρια αυτής της ανοχής;

Η απόφαση της Ελληνικής Δικαιοσύνης που ορίζει ένα νεοναζιστικό μόρφωμα ως εγκληματική οργάνωση, απονομιμοποιεί ακριβώς τη νεοναζιστική κοσμοθεωρία που υπονομεύει τη δημοκρατία. **Πρόκειται για μια ιστορική απόφαση** που δεν αφορά μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οριοθετεί, δηλαδή, τα όρια της ανοχής της δημοκρατίας απέναντι σε εκείνους που ασκούν βία εναντίον φυλετικών ή θρησκευτικών μειονοτήτων, εναντίον διαφορετικών ανθρώπων που δεν υπηρετούν την «Ανωτερότητα» της δικής τους φυλής, τον «Εθνικοσοσιαλισμό», την «Τελική Λύση», που επέβαλλε και εφάρμοσε ο Αδόλφος Χίτλερ.

Τελειώσαμε με τον ναζισμό; Όχι, δυστυχώς. Το γεγονός ότι σχεδόν 500.000 συμπολίτες μας, από το 2012 μέχρι και το 2015 έστειλαν τους εκφραστές αυτών των νεοναζιστικών μορφωμάτων στα κοινοβουλευτικά έδρανα, δεν πρέπει να

αφήνει αδιάφορο κανέναν, έστω και εάν στις εκλογές του 2019 η δύναμή τους περιορίστηκε σημαντικά, λίγο κάτω από το 3% των ψηφοφόρων και εξοστρακίστηκαν από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ο πρόσφατος βανδαλισμός του Εβραϊκού νεκροταφείου στην Αθήνα, αλλά και παλαιότερα οι βεβηλώσεις μνημείων και συναγωγών στη Θεσσαλονίκη, στα Τρίκαλα, στην Καβάλα, στα Γιάννενα και αλλού, δεν αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού. Αυτό που έγραψε ο Μάνος Χατζηδάκης το 1993, λίγο πριν το θάνατό του, σήμερα είναι πιο επίκαιρο από ποτέ: «Ο νεοναζισμός, ο φασισμός, ο ρατσισμός και κάθε αντικοινωνικό και αντιανθρώπινο φαινόμενο συμπεριφοράς δεν προέρχεται από ιδεολογία, δεν περιέχει ιδεολογία, δεν συνθέτει ιδεολογία. Είναι η μεγεθυμένη έκφραση – εκδήλωση του κτήνους που περιέχουμε μέσα μας χωρίς εμπόδιο στην ανάπτυξή του, όταν κοινωνικές ή πολιτικές συγκυρίες συντελούν, βοηθούν, ενισχύουν τη βάρβαρη και αντιανθρώπινη παρουσία του. **Η μόνη αντιβίωση για τη καταπολέμηση του κτήνους που περιέχουμε είναι η Παιδεία».**